

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, <http://www.kp.org.pl>

Świebodzin, 3 listopada 2017 r.

Sz. P.
Mariusz Kamiński
Minister – Koordynator Służb Specjalnych

W związku z projektem ustawy o jawności życia publicznego, przedstawiam następujące uwagi i wnioski:

1. Sposób prowadzenia konsultacji projektu ustawy, w tym w szczególności wyznaczony termin składania uwag, uchybia zasadom transparentności procesu stanowienia prawa, które ustawa ma intencje regulować.
2. Art 3 ust. 1 proponujemy nadać brzmienie: *„Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji publicznych, pod warunkiem że przepisy innych ustaw: (a) nie ograniczają obowiązków przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 14 ust. 1, zwanym dalej "centralnym repozytorium"; (b) nie określają dłuższych terminów udostępnienia informacji, szerszych przesłanek odmowy udostępnienia informacji ani innych warunków mniej korzystnych dla wnioskującego o informację mającą również cechy informacji publicznej”*.
Celowe jest w szczególności usunięcie obecnej, niewłaściwej i kuriozalnej sytuacji, w której informacja publiczna dotycząca środowiska jest udostępniana na mniej korzystnych warunkach, niż inna informacja publiczna (dłuższy termin udostępnienia i szersze przesłanki dozwolonej odmowy)
3. Przepisy o BIP, w tym ujednolicony system stron BIP, powinny uwzględniać także obowiązek wynikający z art 23 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, tj. obowiązek udostępniania w BIP także publicznie dostępnego wykazu informacji o środowisku.
4. W ramach odpowiedzialności za naruszenie przepisów ustawy proponujemy dodanie przepisu *„Organ lub podmiot, który wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi udostępnienia informacji publicznej w sposób o którym mowa w art 10 ust 1 i 2, nie udostępnił informacji, nie może wywodzić skutków prawnych z nieudostępnionej informacji ani powoływać się na nią w swoich rozstrzygnięciach”*. Rozwiązanie takie powodowałoby, że np. nie wpisanej do rejestru umowy podmiot zobowiązany nie mógłby w ogóle wykonywać, organ administracji nie mógłby się odwoływać do własnego nieupublicznionego stanowiska w sprawach publicznych itp. – co motywowałoby do udostępniania informacji lepiej, niż przepisy karne. Proponujemy też jasne rozciągnięcie tej zasady na publicznie dostępny wykaz danych o środowisku,

udostępniany w BIP na podstawie przepisów o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (tak, by np. organ nie mógł wydać decyzji na podstawie wniosku podlegającego obowiązkowi udostępnienia, a nie udostępnionego).

5. W art. 16 doprecyzować, że udostępnienie informacji w sposób o którym mowa w ust 3 nie uchyla obowiązku udostępnienia tej samej informacji na wniosek w innej formie. Wywieszenie informacji na publicznie dostępnej tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Bobolicach nie może być przesłanką uchylającą obowiązek jej przesłania pocztą lub mailem na wniosek podmiotu z Olsztyna.
6. Wymaga doprecyzowania, że za termin udostępnienia informacji uważa się chwilę, w której wnioskodawca mógł zapoznać się z informacją. W obecnej ustawie nie jest to jasne, choć może być wyinterpretowane z jej celu. Jest więc to np. chwila teleinformatycznego udostępnienia informacji, przesłania pocztą elektroniczną, otrzymania przez wnioskodawcę informacji pocztą papierową – a nie data nadania, czy tym bardziej data podpisania pisma udostępniającego informację. W praktyce, niektóre informacje otrzymywaliśmy po 10-14 dniach od daty podpisania pisma udostępniającego informację.
7. W art. 19 zastrzec, że w przypadku złożenia wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, informację udostępnia się niezwłocznie, nie dłużej niż w ciągu 3 dni od otrzymania wniosku. Inaczej zmiana formy udostępnienia będzie niezasadnie przedłużać termin udostępnienia informacji.
8. W art. 20 naliczanie opłaty za informację nie powinno co do zasady przedłużać terminu jej udostępnienia. W związku z tym, jeśli już termin zawiadomienia wnioskodawca o wysokości opłaty powinien być skrócony do 7 dni. Wnioskujemy by pozostawić obecne rozwiązanie nie uzależniające udostępnienia informacji od uprzedniego jej opłacenia i umożliwiające milcząca akceptację wysokości opłaty przez wnioskującego o informację, tj. by zapisać że udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 7 dni od dnia powiadomienia wnioskodawcy, chyba że wnioskodawca dokona w tym terminie zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek. Organy publiczne mają środki egzekucji należnych im opłat.
Jeśli natomiast przyjęty byłby wymóg opłacania informacji z góry, termin jej udostępnienia powinien wynosić co najwyżej do 7 dni od wniesienia opłaty.
9. Art. 21 ust. 2 jest nadproporcjonalny do występujących problemów i będzie polem do nadużyć. Wnioskujemy o rezygnację z jego wprowadzania.
10. Art 27 powinien obejmować także projekty zarządzeń. W szczególności, niektóre zarządzenia organów państwa (np. RDOŚ) są aktami prawa miejscowego.
11. W art. 27 dodać, że termin wyznaczany na zajęcie stanowiska nie może być krótszy niż 21 dni.
12. W art. 27 konsultacje projektów prawa miejscowego powinny być obligatoryjne, a nie fakultatywne (zastąpić „może skierować” przez „kieruje”).
13. Art. 29 jest regulacją nadmierną. Zgodnie z jego literą, nawet osoba fizyczna przesyłająca odpowiedniemu organowi luźne wnioski co do postulowanego ukształtowania prawa, byłaby zobowiązana do przedstawiania wszystkich źródeł swoich dochodów za okres 2 lat.

Konieczne jest tu co najmniej zastrzeżenie, że przepis nie narusza ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w myśl której każdy może – w trybie petycji – proponować zmiany przepisów prawa.

14. W art 28, udostępnieniu w RCL powinny podlegać nie tylko dokumenty urzędowe dotyczące prac nad projektami, ale także stanowiska na temat projektów tych dokumentów, uzyskane w trakcie konsultacji publicznych od podmiotów wypowiadających się w tych konsultacjach.
15. W art. 39 zakaz bycia członkiem organu zarządzającego stowarzyszenia lub fundacji posiadających możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby wymienione w art 40 nie powinien stosować się, gdy zakres potencjalnej działalności gospodarczej stowarzyszenia lub fundacji jest rozłączny z zakresem obowiązków takiej osoby określonych w art 40. Np. absurdalne jest zakazywanie egzaminatorowi kierowania pojazdami wejścia w skład zarządu stowarzyszenia działającego w sferze ochrony przyrody.
16. W art. 42 wymaga co najmniej doprecyzowania, że chodzi o wyroki, decyzje, udzielone zamówienia lub umowy udzielone temu przedsiębiorcy, a nie o wszystkie decyzje administracyjne i zamówienia. W art. 78 odpowiedzialność przedsiębiorcy za zatrudnienie takiej osoby powinna być ograniczona do przypadków, w których takie zatrudnienie było świadome – aplikujący o pracę może nie poinformować zatrudniającego, w jakich konkretnie procedurach lub postępowaniach brał udział w poprzedniej pracy, a wręcz może w tym zakresie być związany tajemnicą służbową. Zwracamy uwagę, że cała regulacja wydaje się nadproporcjonalna i zbyt silnie ograniczająca rynek pracy, zwłaszcza w stosunku do osób o unikatowych kwalifikacjach.
17. Art 85 i 88 odwołują się do nieostrych kategorii „pozorności lub nieskuteczności” procedur i z tego względu uchybiają zasadzie przyzwoitej legislacji. Niedopuszczalne wydaje się wywodzenie jakichkolwiek konsekwencji prawnych dla przedsiębiorcy z samego faktu postawienia jakichkolwiek zarzutów osobie działającej w jego imieniu lub na jego rzecz, bo zarzuty te niekoniecznie okażą się przecież zasadne.

z poważaniem

z upoważnienia Zarządu

Paweł Pawlaczyk

